

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa N. S.A. w N.
przeciwko Inwestycje P. D. sp. z o.o. w W. i G. K.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 marca 2011 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie o kosztach zawarte
w wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 21 grudnia 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie dotyczące kosztów postępowania apelacyjnego, zawarte w pkt 2 wyroku, i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w N., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w N. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 r. na skutek apelacji powoda zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w N. w ten sposób, że uwzględnił powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym i nie obciążył pozwanych kosztami procesu na rzecz powoda (pkt 1 wyroku); oddalił apelację w pozostałej części i zniósł wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego (pkt 2 wyroku). Oddalenie apelacji nastąpiło w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o kosztach procesu, którymi – Sąd Rejonowy – nie obciążył powoda.

Na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, zawarte w punkcie drugim wyroku, zażalenie wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 100 k.p.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie od pozwanych w równych częściach na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego stanowił art. 100 k.p.c. w zw. art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy postanowił o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania apelacyjnego, dlatego że apelacja nie została uwzględniona w części kwestionującej rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji o kosztach procesu poprzez zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

Według art. 100 k.p.c., w razie częściowego uwzględnienia żądania koszty te mogą być wzajemnie zniesione, stosunkowo rozdzielone albo obowiązkiem ich ponoszenia może być obciążona jedna ze stron. Warunkiem zastosowania tego przepisu do rozliczenia kosztów postępowania jest to, aby żądanie zostało częściowo uwzględnione. Z tej przyczyny zasada wzajemnego zniesienia kosztów procesu może mieć zastosowanie do rozliczenia kosztów postępowania tylko w razie częściowego uwzględnienia żądania, w szczególności wówczas, gdy żądanie zostało uwzględnione w około połowie, przy mniej więcej równej wysokości kosztów procesu poniesionych przez każdą ze stron (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 września 1974 r., I CZ 125/74, nie publ. oraz z dnia 10 maja 1985 r., II CZ 56/85, nie publ.). Ocena, czy i w jakim zakresie żądanie zostało uwzględnione powinna być dokonana na podstawie porównania

dochodzonego żądania z żądaniem ostatecznie uwzględnionym. Decydujące znaczenie ma wynik całego postępowania, a nie jego poszczególnych etapów (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 1965 r., I CZ 80/65, OSNCP 1966, nr 3, poz. 47, z dnia 8 lipca 1971 r., I CZ 103/71, nie publ. oraz z dnia 10 października 2007 r., II PZ 36/07, OSNP 2008, nr 21-22, poz. 319).

Uwzględniając powyższe, nie zachodziły podstawy do zastosowania art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. do rozliczenia kosztów postępowania apelacyjnego, dlatego że ostatecznie, na skutek uwzględnienia apelacji powoda, został zmieniony wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że powództwo zostało uwzględnione w całości. Nie uzasadniało przyjęcia przez Sąd Okręgowy, że żądanie powoda zostało uwzględnione częściowo to, że apelacja powoda nie została uwzględniona w części kwestionującej rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji o kosztach procesu. Dla uznania, że powód wygrał sprawę w całości decydujące znaczenie miał bowiem wynik całego postępowania w stosunku do roszczenia dochodzonego w pozwie, a nie wynik apelacji wobec – pochodnego do tego rozstrzygnięcia – orzeczenia o kosztach procesu zawartego w wyroku Sądu pierwszej instancji.

Z tych przyczyn, uznając za uzasadniony zarzut naruszenia art. 100 k.p.c. przez jego zastosowanie oraz zarzut naruszenia art. 98 § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zd.1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie drugim wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 21 grudnia 2010 r. i w tym zakresie przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. w zw. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 394¹ § 3 k.p.c.